

overgreb, 3) misbrugsproblemer, kriminel adfærd eller andre svære sociale vanskeligheder hos barnet eller den unge eller 4) andre adfærds- eller tilpasningsproblemer hos barnet eller den unge".

Ved afgrænsningen af "sundhed" i den foreslåede bestemmelse i kommissionens lovudkast er det forudsat, at begrebet forstås i overensstemmelse med den forståelse af begrebet, der er beskrevet i den ovenfor nævnte betænkning.

I en politiretlig sammenhæng vil et indgreb herefter kunne foretages, hvis der foreligger en konkret og nærliggende fare for, at et barn vil lide sundhedsmæssig overlast, hvis politiet ikke umiddelbart griber ind. Om betingelserne er opfyldt, vil afhænge af en konkret vurdering, hvori bl.a. indgår barnets alder og udvikling samt det miljø eller de omstændigheder, som barnet befinder sig i.

Det forudsættes bl.a., at politiet alene vil skulle gribe ind i situationer, hvor det ikke vil være tilstrækkeligt til at afværge faren, at de sociale myndigheder kontaktes.

For så vidt angår *berusede* er det Politikkommissionens opfattelse, at en bestemmelse om berusede personer ikke kan begrænses til beruselse på grund af indtagelse af alkohol, men at også indtagelse af andre berusende eller bedøvende midler må sidestilles hermed.

Det afgørende for politiets indgreb bør således være personens tilstand, og ikke om denne tilstand er fremkommet alene ved indtagelse af alkohol.

Der kan i den forbindelse peges på, at detentionsanbringelse i praksis også iværksættes over for personer, der har indtaget euforiserende stoffer, medicin og lign. — eventuelt sammen med spiritus. I disse tilfælde vil det ofte være vanskeligt at vurdere, om den pågældendes tilstand skyldes indtagelse af alkohol eller andre berusende eller bedøvende midler.

For så vidt angår *syge og hjælpeløse* er det efter Politikkommissionens opfattelse afgørende, om de pågældende befinder sig i en sådan tilstand, at de er ude af stand til at tage vare på sig selv. Tilstanden kan have sin oprindelse i mange forskellige forhold, f.eks. sindssygdom, fysisk sygdom, en ulykke, alderssvækkelse mv., og kommissionen har derfor ikke præciseret udtrykket "syge og hjælpeløse" nærmere i lovtæksten.

5.4.2.2. Politikkommissionen finder, at der i de foreslåede bestemmelser bør tilvejebringes udtrykkelig hjemmel til *indgreb*, herunder navnlig en klar og udtrykkelig hjemmel til frihedsberøvelse. Begrundelsen herfor er den samme som anført ovenfor i pkt. 5.1.2.3. i relation til kommissionens forslag til en bestemmelse

se om politiets fareafværgende indgreb i forhold til orden og sikkerhed generelt.

I forhold til den generelle bestemmelse om orden og sikkerhed foreslår Politikkommissionen dog visse afvigelser i relation til frihedsberøvelse af børn, berusede samt syge og hjælpeløse.

Kommissionen finder for det første ikke, at der for disse persongrupper bør lovfæstes en tidsfrist på 6 timer for frihedsberøvelsens udstrækning. I stedet opstilles et krav om, at en frihedsberøvelse skal være så kortvarig som mulig, og i forhold til børn opstilles nogle skærpede regler.

For så vidt angår berusede hænger dette sammen med, at en detentionsanbringelse bør kunne opretholdes, indtil den pågældende er nogenlunde ædru. Efter kommissionens opfattelse vil det således ikke være at tilgodese den pågældendes interesser, hvis politiet automatisk efter en vis frist skulle løslade en person, uanset om personen forsat var meget beruset.

For så vidt angår syge og hjælpeløse er kommissionens begrundelse for ikke at fastsætte en tidsfrist på 6 timer for frihedsberøvelsens udstrækning, at vanskeligheder med at identificere den pågældende, f.eks. en senil dement person bortgået fra en institution, kan medføre, at den pågældende må forblive i politiets varetægt i flere timer.

Kommissionen finder for det andet, at der bør gælde særlige regler for detentionsanbringelse af børn. Detentionsanbringelse indebærer normalt anbringelse i et videoovervåget aflåst mindre rum indrettet alene med en madras og et tæppe. Der bør efter kommissionens opfattelse udvises den største varsomhed med at udsætte navnlig mindre børn for denne anbringelsesform.

Kommissionen finder derfor, at børn under 12 år ikke bør kunne detentionsanbringes.

Børn i alderen 12 til og med 14 år bør efter Politikkommissionens opfattelse alene kunne detentionsanbringes, hvis anden anbringelse er sikkerhedsmæssigt uforvarlig. Med henblik på at sikre, at barnet så hurtigt som sikkerhedsmæssigt forsvarligt hjemgives eller overgives til det sociale beredskab, foreslås det, at en detentionsanbringelse af børn på 12-14 år ikke må udstrækkes ud over 4 timer, medmindre vanskeligheder med at overgive barnet til andre, der på forsvarlig vis kan tage sig af dette, medfører, at det er nødvendigt at overskride fristen.

Det foreslås endvidere, at politiet ved enhver frihedsberøvelse af et beruset barn under 15 år samt ved detentionsanbringelse af et barn i alderen 15 til og med 17 år skal forsøge at tage kontakt til andre personer, der på forsvarlig vis kan tage sig af barnet.